

Keurig klimaatcabaret van Patrick Nederkoorn mist een pets in het gezicht

Als je een cabaretvoorstelling maakt over het klimaat ligt moralisme op de loer. Patrick Nederkoorn is daar echter zó bang voor dat *Hoogtij* juist iets te vrijblijvend voelt.

Het begon met een Duits krantenbericht dat meldde dat als de helft van alle sombere klimaatprognoses uitkomt, een groot deel van Nederland onder de zeespiegel zal verdwijnen. Dan is verkassen naar de oosterburen voor Nederlandersde enige manier om het hoofd boven water te houden.

Dat Patrick Nederkoorn daar een cabaretprogramma in zag, is duidelijk. Het is immers een prikkelende omdraaiing: Nederlanders, altijd de mond vol van vluchtelingen, zouden zélf huis en haard moeten verlaten. *Hoogtij* bevat een fraaie, dystopische scène waarin Nederkoorn met zijn zoontje in een kamp belandt waar het toekomstperspectief Ter Apelse dieptes bereikt.

Het is één van de weinige echt sombere momenten die de cabaretier zich veroorlooft. Verder is hij zich iets té bewust van het feit dat sommige mensen bij het woord klimaat direct met hun ogen beginnen te rollen. Hij lijkt doodsbang om zich ook maar een millimeter boven de bezoekers te verheffen.

CO₂-bandiet

Nederkoorn laat de zaal bijvoorbeeld 'gadverdamme' roepen als hij vertelt dat de hele avond over dit onderwerp zal gaan. Ook zet hij zichzelf vooral aan het begin van de voorstelling neer als een rasechte CO₂-bandiet die nog nooit van smeltende ijskappen heeft gehoord. Best geestig, maar vermoedelijk is publiek dat vrijwillig naar een cabaretprogramma over het klimaat gaat al wat verder.

Het duurt daardoor lang voordat het gewicht van dit thema enigszins voelbaar wordt. In de tussentijd hoeft niemand zich overigens te vervelen. *Hoogtij* is een keurige voorstelling met een handvol stemmige liedjes. Nederkoorn blijft bovendien een erg fijne, beweeglijke performer die weet hoe je een lach moet scoren. Maar hij had ons best iets harder in ons gezicht mogen slaan.